

Sahaya Hükmetmek Düz Çizgide Bir Şey Değildir!

29.05.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları, Kamburun Üstesinden Gelmek • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi "Kamburun Üstesinden Gelmek" yazı dizisi içinde 12 Ekim 1997 yılında *Revolutionary Worker* #927 (Şimdiki *Revolution* gazetesi) içinde yayınlanmıştır.

Bu yazı dizisinde sitemizde yayınlanan diğer makaleler için bkz:

★ <http://yenikomunizm.com/kategori/bob-avakian-yazilar/kamburun-ustesinden-gelmek/>

Kamburun Üstesinden Gelmek

Sahaya Hükmetmek Düz Çizgide Bir Şey Değildir!

Mao'nun "**Doğru Fikirler Nereden Gelir?**" başlıklı makalesinde çok önemli bir ifadesi yer alır: Belirli bir savaşta veya belirli bir hesaplaşmada ilerici sınıfı temsil edenlerin, yalnızca doğru olmadıkları veya ciddi hatalar yaptıkları için değil, bazı durumlarda güçler dengesi onlara karşı olduğu için de kaybedebileceğini belirtir. Fakat uzun vadede kazanmaya mecbur olduklarını söylemeye devam eder. Proletaryanın belirli bir savaşta kaybettiği birçok örnek gördük, hatta Çin'de devrim ve karşı-devrim arasındaki savaş gibi revizyonist darbeye ve kapitalizmin restorasyonuna yol açan büyük bir hesaplaşma da yaşandı.

Bu mesele, Uluslararası Komünist Hareketi tökezleten bir engeldi. Çeşitli güçler, verili bir zamanda doğruyken -Mao'nun da dediği gibi, ilerici bir sınıfı temsil etseniz ve temel hataları yapamazsınız bile- yine de mücadelenin belirli bir aşamasında kayıp yaşanabileceği, uzun vadede kazanmak zorunda olsanız da o verili anda güçler dengesi size karşı olduğu için kaybedebileceğiniz gerçeği ile yüzleşmede zorlanırlar. Bunu kavrayamama konusunda biraz

yönelim bozukluğu da olmuştur. İnsanlar Çin'deki mücadeleyi belirterek *“Peki ama eğer ‘Dörtler’ [1] kaybetmişlerse o halde nasıl doğru olsunlar ki? Eğer haklıysan kazanmalısın!”* diyebiliyor. Fakat bu bakış açısı, burada altta yatan maddi güçlere ve çelişiklere dayanan gerçek bir sınıf mücadelesi olduğunu görmezden gelir. **Her savaşı her zaman kazanacaksak, komünizme ulaşmak çok kolay olmaz mı?**

Herhangi bir ciddi hata yapmazsak, her zaman kazanmaya ya da ilerlemeye muktedir oluruz ve bunun tersi olarak -bir yenilgi ya da başarısızlık yaşamışsak bu bizim ciddi hatalar yapmamızdandır- şeklindeki yaklaşım Mao'nun yoğun formülasyonu ile temsil edilen diyalektik materyalist yönetime bütünüyle karşıdır: “Gelecek aydınlık, ama yol çetin.” Bazı insanların mantığına göre Mao “gelecek aydınlık ve yol dümdüz bir çizgi gibi” demeliydi. Bu mantık, doğru olabileceğinizi fakat yine de belirli bir savaşı veya mücadeleyi kaybedebileceğinizi kavrayamaz. Bunu vurgulamamın sebebi, hatalı olmama ve doğru olmaya özen göstermememe bir bahane üretmek değildir, ya da sadece “que sera sera” demek için bir bahane sunmak değildir.

Bu yüzden yaklaşımlarımızda materyalist ve diyalektik olmalıyız. Kendimizin ve düşmanın güçlü ve zayıf yanları da dahil olmak üzere, üzerinde çalıştığımız objektif aşamayı herhangi bir zamanda doğru bir şekilde değerlendirmek zorundayız. Hem zaferleri hem de yenilgileri, ilerlemeleri ve başarısızlıkları, nesnel ve öznel faktörler arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde analiz etmeliyiz, bunlardan hangisinin belirli durumlarda esas olduğunun belirlenmesi de buna dahildir.

Determinizm ve kaderciliğe düşmeden, Mao'nun ifadesinin özünü ve diyalektik materyalist temelini, ciddi hatalar yapılmassa da ilerici sınıfın temsilcilerine bağlı olsalar da bazen kayıpların olacağını ve uzun vadede kazanılacağını anlamak çok önemlidir. Mao'nun bu ifadeyi, içeriği temel materyalist bilgi teorisi olan bir makalede (“Doğru Fikirler Nereden Gelir?”) kullanması ilginç ve önemlidir.

Basketbol ve Tarih

Şimdi kitlelerle “komünizmin çöküşü” üzerine konuşurken, zemin kattan başlamalı ve dünya ölçeğinde proletaryanın karşı karşıya olduğu gerçek çelişiklere ve emperyalistlerin defterini

dürmek için ne yapılması gerektiğine derinlemesine bakmalıyız. Günlük yaşamdan çıkarılan popüler analogilerin geliştirilmesi ve kullanılması bu noktada yararlı olabilir. Örneğin, benim ilgili olduğum bir alandan aktarım yapmak gerekirse, durumu basketbola benzetebiliriz.

Henüz gelişim aşamasında olan bir ekip, var olduğu ilk veya ikinci yılında bir şekilde NBA şampiyonasına itilirse, muhtemelen hemen başarılı olamayacaktır, fakat bu durum uzun vadede şampiyonayı kazanamayacakları anlamına da gelmez. Ve çok daha derin bir düzeyde, sosyalist devrimde ilk denemelerin yenilmesi de şaşırtıcı değildir ve bu durum devrimin nihayetinde egemen olamayacağını göstermez. Elbette NBA bir düzmedir, belki de farklı ve daha iyi analogiler bulmalıyız.

Örneğin, bir grup genç çocuk sahaya iner ve o esnada ortada daha büyük kimse yoksa, bu küçük çocuklar bir süre sahaya hükmedebilirler; ancak yaşça daha büyük, daha yapılı, daha güçlü oyuncular gelmeye başlarsa, bu gençler birkaç oyunu tutabilir ve kazanabilirler, ancak günün sonunda kaybedecek ve sahayı terketmek zorunda kalacaklardır. Yine de stratejik olarak bakarsak, bu küçük çocuklar büyüyecektir. Daha da yapılı ve güçlü hale gelecekler ve deneyimlerinden de öğreneceklerdir. Ve bu arada, daha büyük, daha güçlü oyuncular da yaşlanacak ve esas olarak zayıflayacak ve hızlarını kaybedeceklerdir. Genç oyuncuları sonsuza kadar tutamayacaklardır. Ve benzer şekilde, yükselişte olan proletarya, yaptığı ilk atılımlarla - çok güçlü emperyalistler tarafından çevresi kuşatılan bu ilk sosyalist devletlerle- belki kısa vadede yenilebilir, fakat emperyalist sistem ve bütün baskıcı ve sömürücü sistemleri yaşanmaktadır, bununla birlikte enternasyonal proletarya ve onun devrimci mücadelesi yükselişe geçecektir ve yenilgilerinden ve büyük başarılarından öğrenecektir. Avantajı ele geçirmeye, sömürücüleri ve onların sistemlerini tarihten bir kez daha söküp atmaya mecburdurlar.

Bu durum, *“Hiçbir Şeyden Korkma, Tamamını İste!”* sloganımız altındaki maddi temeldir. Mao'nun *“esaslı materyalistler korkusuz olur”* şeklindeki konsantre formülasyonunu anlamalı, uygulamalı ve bunu cesaretle öne sürmeliyiz.

---

[1] “Dörtler” Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde Mao Zedong'u destekleyen devrimci önderliğe yönelik bir atıftır. Bu önderliğin içinde Jiang Qing ve Zhang Chunqiao yer almaktadır. Çin'deki karşı devrimciler bu kişilere

“Dörtlü Çete” diyordu. Mao’nun ölümü ardından Deng Xiaoping önderliğinde gerçekleştirilen darbe ile bu kişiler tutuklandılar. Darbeciler Çin’i kapitalist yola soktular.